

Η ΙΣΤΟΡΙΑ δεν πρέπει να είναι τίποτε άλλο παρά η ακριβής αναφορά γεγονότων που έλαβαν χώρα σε συγκεκριμένα χρονικά και τοπικά πλαίσια και των συνθηκών που επικρατούσαν όταν διαδραματιζόνταν τα γεγονότα. Επιπροσθέτως αξίζει να γίνεται παράθεση ντοκουμέντων, εγγράφων και άλλων σχετικών στοιχείων, που ρίχνουν φως στην επεξήγηση και κατανόηση των αφορμών, αιτιών και παρασκηνιακών ενεργειών, που οδήγησαν στις συγκεκριμένες καταστάσεις. Δυστυχώς όμως σχεδόν πάντοτε γίνεται παραποίηση, παραχάραξη και πλαστογράφηση της ιστορίας, για εξυπηρέτηση ατομικών, συλλογικών, κομματικών, κρατικών ή άλλων συμφερόντων. Βέβαια στο τέλος, έστω και με διαφορά χρόνου, το φως της αλήθειας κάπου ξετρυπώνει και διαλύει τα σκοτάδια της παραπληροφόρησης, γιατί το ΦΩΣ δεν κρύβεται. Η ιστορία των Ελλήνων έχει δεχτεί και δέχεται πολλά πλήγματα παραχάραξης και αυτό δεν είναι τυχαίο. Από τα αρχαία χρόνια σκοτεινές δυνάμεις αλλοιώνουν και πλαστογραφούν την ιστορία μας, με απώτερους σκοπούς τη δημιουργία της σύγχυσης και αποπροσανατολισμού στις κατοπινές γενιές και σφετερισμό των επιτευγμάτων και του πολιτισμού των Ελλήνων.

ΓΡΑΥΤΟΥΣ ακριβώς τους λόγους, οι Ιστορικοί μας, το ΣΑΕ και οι Ιθύνοντες των Οργανισμών μας έχουν εθνικό χρέος να ενημερώνουν σωστά τον Ελληνισμό για όλα τα εθνικά μας θέματα και να διδάξουν τους άσχετους δημοσίους υπαλλήλους του Αυστραλιανού κράτους, που σε όλες τις αυστραλιανές υπηρε-

σίες αναφέρουν την λέξη «Μακεδονική» στα διάφορα έντυπά τους, όταν αναφέρονται στη γλώσσα των κατοίκων του κρατιδίου των Σκοπίων, τη διαφορά μεταξύ της κλεπτεπάνυμης «μακεδονικής» γλώσσας των Σκοπίων και της πραγματικής Μακεδονικής που είναι η γλώσσα των προγόνων και απογόνων του Μεγαλέξανδρου. Ποια γλώσσα εννοούν; Αφού η γλώσσα που μιλούν σήμερα στο κρατίδιο των Σκοπίων είναι σλαβικής προέλευσης. Είναι ένα απομεινάρει της πρωτοβουλγαρικής. Το οποίο μάλιστα είναι και σήμερα σχετικώς καταννητό, αν το μιλήσει κάποιος στη Βουλγαρία. Αυτή η τρελή λογική, να λες ότι είσαι μιας φυλής και να μιλάς τη γλώσσα μιας άλλης, δεν έχει ποτέ χωρέσει στο μυαλό μου και δεν ξέρω αν χωράει στο δικό σας. Γιατί αν δεν είναι η γλώσσα το βασικό γνώρισμα ενός λαού, τότε τι είναι; Δεν είναι ανάγκη να έχει κανείς σπουδάσει γλωσσολογία για να λύσει αυτή την απορία. Από αρχαιοτάτων χρόνων η γλώσσα αποτελεί το υποχρεωτικό χαρακτηριστικό της εθνότητας. Και όμως με τη σιωπή μας οι Σκοπιανοί επιμένουν σε άπταιστα βουλγαρικά, ότι είναι «Μακεδόνες». Και λογα-

ριάζουν έτσι γιατί ο ξενοδόχος κοιμάται!

Η ΣΙΩΠΗ δεν είναι χρυσός, αλλά υδρόγειος. Και σαν χυθεί μέσα στο ευήκοο αφτί μας, πεθαίνουμε. Χρειάζεται λοιπόν περισσότερος λόγος, ακόμα ίσως και περισσότερη ειρωνεία. Που το βρήκαν οι Σκοπιανοί που επιχειρούν να στήσουν γέφυρα με το παρελθόν, παρακάμπτοντας μερικώς ...αιώνες, ώστε να ποζάρουν ως κληρονόμοι και συνεχιστές των παλαιών εκείνων Μακεδόνων; Γιατί επιτρέπουν στον εαυτό τους να μπαίνει στο ρόλο του αμόρφωτου; Τι καραγκιοζιλίκια είναι αυτά; Μη μου πείτε πως δεν γνωρίζουν οι μορφωμένοι Σκοπιανοί και οι κυβερνώντες πολιτικοί των Σκοπίων την αληθινή ιστορία του κράτους τους; Δεν γνωρίζουν και μάλιστα καλύτερα από εμάς ότι εμφανίστηκαν στην περιοχή που είναι σήμερα κατά τον 6ο -7ο αιώνα μετά Χριστόν; Χίλια ολόκληρα χρόνια μετά το Μεγαλέξανδρο; Ή μήπως στηρίζονται στον τυχοδιωκτισμό του Ν. Ζαχαριάδη, που για να προσελκύσει ή να επιστρατεύσει Σλαβομακεδόνες μαχητές, τον οδήγησε στη γνωστή θέση για τη συγκρότηση της

«λαϊκής δημοκρατίας της Μακεδονίας» ως ανεξάρτητου κράτους, που θα απαρτιζόταν από τρία τμήματα, το ελληνικό, το γιουγκοσλαβικό και το βουλγαρικό; Μήπως μέσα σε αυτούς τους τυχοδιωκτισμούς και τις ανοησίες του Νίκου Ζαχαριάδη επιχειρούν οι Σκοπιανοί να βρουν την εθνική τους αποκατάσταση; Να σοβαρευτούμε! Μακεδονία άρχισαν να ονομάζουν την περιοχή των Σκοπίων στα νεώτερα χρόνια, πρώτοι οι Βούλγαροι κατά τον 19ο και 20ο αιώνα, ώστε ο βουλγαρικός εθνικισμός με αλτρωτική προπαγάνδα να δικαιολογεί τα επεκτατικά του σχέδια για Μεγάλη Βουλγαρία. Συνεπώς, πριν τους επινοήσει το κεφάλι του Τίτο, οι Σκοπιανοί και ο εθνικισμός τους δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένα βουλγαρικό απομεινάρει. Ενώ οι Μακεδόνες από αρχαιοτάτων χρόνων ήταν τμήμα του Ελληνισμού, αναπόσπαστο και οργανικά δεμένο με τους άλλους Έλληνες.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ λοιπόν περισσότερη διαφώτιση, γιατί πιστεύουμε ότι όλα αυτά που προωθούνται, εξελίσσονται και διαδραματίζονται στα Βαλκάνια, είναι μέρος του μεγαλεπήβολου και σατανικού σχεδίου κάποιων «ισχυρών», για να ιδρυθεί στο εγγύς μέλλον μια Βαλκανική Ομοσπονδία, με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη, να μοιραστεί η Τουρκία το Αιγαίο, να ολοκληρωθεί η τουρκοποίηση μέρους της Κύπρου και η Ελληνικότατη Μακεδονία να αποτελεί ένα απομεινάρει της «Δημοκρατίας της Μακεδονίας». Αλλά ποιος νοιάζεται για την Ελλαδίτσα μας, αφού τα κλειδιά για να ανοίξουν οι κερκόπορτες τα παραδίδουν οι Σύγχρονοι Προδότες;

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Η Σιωπή δεν είναι Χρυσός

Νταλάρας, όπως στην αρχή...

«Μη μου θυμώνεις μάτια μου», «Κάπου νυχτώνει», «Ο ουρανός φεύγει βαρύς», «Ενας κόμπος η χαρά μου», «Οι ελεύθεροι κι ωραίοι», «Το πονκάμισο το θαλασσί», «Ολα καλά», «Τώρα που θα φύγεις». Και πόσα άλλα από τα μεγάλα τραγούδια του Σταύρου Κουγιουμτζή έχουν περάσει στο DNA μας με τη φωνή του Γιώργου Νταλάρα.

Ευκαιρία να τα ξανακούσουμε μ' εκείνον, αλλά και με καλεσμένους τον Κώστα Μακεδόνα, τη Μελίνα Ασλανίδου, τη Δέσποινα Ολυμπίου και τη μικρή κόρη του συνθέτη, Μαρία Κουγιουμτζή, σε δύο βραδιές αφιερωμένες εξ ολοκλήρου στο πολύτιμο ρεπερτόριο του σπουδαίου δημιουργού, που «έφυγε» πριν από τρία χρόνια. Οι συναυλίες θα γίνουν 17 και 18 Σεπτεμβρίου στο Ηρώδειο και τα έσοδα θα διατεθούν υπέρ των σκοπών της Ένωσης «Μαζί για το Παιδί».

Ο Γιώργος Νταλάρας πρωτοσυνάντησε τον Κουγιουμτζή, σχεδόν έφηβος ακόμα, στην

αρχή μιας μεγάλης καριέρας. Μία από τις γερές της βάσεις ήταν τα τραγούδια του Κουγιουμτζή, τραγούδια που έγραψαν ιστορία στις δεκαετίες του '70, του '80, του '90, και μέχρι σήμερα διατηρούν την αλήθεια και την αμεσότητά τους. Τραγούδια που άφησε ακριβή παρακαταθήκη αυτός ο σπουδαίος, χαμηλόφωνος δημιουργός, σε στίχους δικούς του και άλλων σπουδαίων ποιητών και

στιχουργών, όπως ο Μάνος Ελευθερίου, ο Λευτέρης Παπαδόπουλος, ο Ντίνος Χριστιανόπουλος, ο Γιώργος Θέμελης κ.ά.

Για αυτές τις δύο συναυλίες, που έχουν και ιδιαίτερο σκοπό, ο Γιώργος Νταλάρας επέλεξε να τιμήσει τον συνθέτη με τον οποίο συνέδεσε το ξεκίνημά του εκείνα τα πρώτα χρόνια της αθωότητας, αλλά και αργότερα, διατηρώντας μια δη-

μιουργική συνεργασία βαθιάς αγάπης, εμπιστοσύνης και φιλίας. Ενας λόγος παραπάνω οι δύο συναυλίες να έχουν μεγάλη συναισθηματική φόρτιση και ιδιαίτερη σημασία για τον Νταλάρα.

Τους ερμηνευτές θα συνοδεύσουν 15 εξαιρετικοί μουσικοί. Την ενορχήστρωση των τραγουδιών θα επιμεληθούν ο Γιώργος Νταλάρας μαζί με τον Κώστα Γανωσέλη.

Οι Έλληνες που “ταΐζουν” τους Αυστραλούς

Το “Βραβείο της Χρονιάς” της εφημερίδας The Age “για την σπουδαία προσφορά του στην δημιουργία κορυφαίων εστιατορίων, μπαρ και καφέ” της Μελβούρνης δόθηκε φέτος στον Έλληνα, Γιώργο Χριστόπουλο.

“Ο άνθρωπος ότι και να κάνει σημειώνει επιτυχία”, γράφει η εφημερίδα και παρουσιάζει τα στέκια που έφτιαξε ο Γιώργος Χριστόπουλος στη Μελβούρνη και έχουν εξελι-

χθεί στα καλύτερα μαγαζιά της πόλης.

Την ίδια στιγμή δεκάσελικο τουριστικό αφιέρωμα στη Μύκονο και το νέο εστιατόριο του βραβευμένου ομογενή σεφ Γιώργου Καλομπάρη φιλοξενεί το τεύχος Σεπτεμβρίου του περιοδικού Gourmet Traveller.

Το αφιέρωμα επικεντρώνεται στις εμπειρίες του Γιώργου Καλομπάρη στη Μύκονο, στις πρώτες δυσκολίες, αλλά και στη σταδιακή αποδοχή του εστιατορίου από τους ντόπιους και περιλαμβάνει πλήθος συνταγών μαγειρικής και φωτογραφιών της Μυκόνου.

Ο Καλομπάρης έχει αναδειχθεί δυο χρονιές κορυφαίος σεφ της Αυστραλίας και το εστιατόριο του The Press Club, ως κορυφαίο εστιατόριο της Μελβούρνης για το 2007.